

MAGNIFICAT

Pismo Parafii Matki B. Nieustającej Pomocy w Krakowie – Mydlnikach * nr 17(827) * 26.04.2020r. * do użytku wewnętrznego

Słowo Boże

Iczytanie (Dz 2, 14. 22b-32)

W dniu Pięćdziesiątnicy stanął Piotr razem z Jedenastoma i przemówił donośnym głosem: "Mężowie Judejczycy i wszyscy mieszkańcy Jeruzalem, przyjmicie do wiadomości i posłuchajcie uważnie mych słów! Jezusa Nazarejczyka, Męża, którego posłannictwo Bóg potwierdził wam niezwykłymi czynami, cudami i znakami, jakich Bóg przez Niego dokonał wśród was, o czym sami wiecie, tego Męża, który z woli, postanowienia i przewidzenia Boga został wydany, przybiliście rękami bezbożnych do krzyża i zabiliście. Lecz Bóg wskrzesił Go, zerwawszy więzy śmierci, gdyż niemożliwe było, aby ona panowała nad Nim, bo Dawid mówi o Nim: „Miałem Pana zawsze przed oczami, gdyż stoi po mojej prawicy, abym się nie zachwiał. Dlatego ucieszyło się moje serce i rozradował się mój język, także i moje ciało spoczywać będzie w nadziei, że nie zostawisz duszy mojej w Otchłani ani nie dasz Świętemu Twemu ulec rozkładowi. Dałeś mi poznać drogi życia i napełnisz mnie radością przed obliczem Twoim”. Bracia, wolno powiedzieć do was otwarcie, że patriarcha Dawid umarł i został pochowany w grobie, który znajduje się u nas aż po dzień dzisiejszy.

Ewangelia (Łk 24, 13-35)

(13) Tego samego dnia dwaj z nich byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalonej sześćdziesiąt stadiów od Jeruzolimy. (14) Rozmawiali oni z sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. (15) Gdy tak rozmawiali i rozprawiali z sobą, sam Jezus przybliżył się i siedł z nimi. (16) Lecz oczy ich były niejako na uwięzi, tak że Go nie poznali. (17) On zaś ich zapytał: Cóż to za rozmowy prowadzicie z sobą w drodze? Zatrzymali się smutni. (18) A jeden z nich, imieniem Kleofas, odpowiedział Mu: Ty jesteś chyba jedynym z przebywających w Jeruzolimie, który nie wie, co się tam w tych dniach stało. (19) Zapytał ich: Cóż takiego? Odpowiedzieli Mu: To, co się stało z Jezusem Nazarejczykiem, który był prorokiem potężnym w czynie i słowie wobec Boga i całego ludu; (20) jak arcykapłani i nasi przywódcy wydali Go na śmierć i ukrzyżowali. (21) A myśmy się spodziewali, że On właśnie miał wyzwolić Izraela. Tak, a po tym wszystkim dziś już trzeci dzień, jak się to stało. (22) Nadto jeszcze niektóre z naszych kobiet przeraziły nas: były rano u grobu, (23) a nie znalazłszy Jego ciała, wróciły i opowiadały, że miały widzenie aniołów, którzy zapewniają, iż On żyje. (24) Poszli niektórzy z naszych do grobu i zastali wszystko tak, jak kobiety opowiadały, ale Jego nie widzieli. (25) Na to On rzekł do nich: O nierozumni, jak nieskore są wasze serca

Więc jako prorok, który wiedział, że Bóg przysiągł mu uroczystość, iż jego Potomek zasiądzie na jego tronie, widział przyszłość i przepowiedział zmartwychwstanie Mesjasza, że ani nie pozostanie w Otchłani, ani ciało Jego nie ulegnie rozkładowi. Tego właśnie Jezusa wskrzesił Bóg, a my wszyscy jesteśmy tego świadkami".

2czytanie (1 P 1, 17-21)

Bracia: Jeżeli Ojcem nazywacie Tego, który bez względu na osoby sądzi każdego według uczynków, to w bojaźni spędzajcie czas swojego pobytu na obczyźnie. Wiecie bowiem, że z odziedziczonego po przodkach waszego złego postępowania zostaliście wykupieni nie czymś przemijającym, srebrem lub złotem, ale drogocenną krwią Chrystusa, jako baranka niepokalanego i bez zmy. On był wprawdzie przewidziany przed stworzeniem świata, dopiero jednak w ostatnich czasach objawił się ze względu na was. Wy przez Niego uwierzyliście w Boga, który wskrzesił Go z martwych i udzielił Mu chwały, tak że wiara wasza i nadzieja są skierowane ku Bogu.

do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy! (26) Czyż Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swej chwały? (27) I zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykladał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego. (28) Tak przybliżyli się do wsi, do której zdążali, a On okazywał, jakoby miał iść dalej. (29) Lecz przymusili Go, mówiąc: Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nacylił. Wszedł więc, aby zostać z nimi. (30) Gdy zajęli z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. (31) Wtedy oczy im się otworzyły i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. (32) I mówili nawzajem do siebie: Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał? (33) W tej samej godzinie wybrali się i wrócili do Jerozolimy. Tam zastali zebranych Jedenastu i innych z nimi, (34) którzy im oznajmili: Pan rzeczywiście zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi. (35) Oni również opowiadali, co ich spotkało w drodze, i jak Go poznali przy łamaniu chleba.

w. 13. Bohaterami opowiadania są „dwaj z nich”, co odnosi się do grupy tych, którym trzy niewiasty, będące rankiem „w pierwszy dzień tygodnia” u grobu Jezusa, opisały swoje doświadczenie ze zwiastowania im nowiny o zmartwychwstaniu Syna Człowieczego (por. Łk 24,1-10). Nie są to Apostołowie, a jacyś inni uczniowie. Nie dali oni wiary kobietom (por. Łk 24,11), co określa ich stan ducha i dają temu wyraz dalej podczas swojej rozmowy w trakcie wędrówki. Uczniowie kierowali się w stronę wioski, o której położeniu w stosunku do Jerozolimy ewangelista mówi jako o „oddalonej od...”. Sens oddalenia określa nie tylko fakt pewnej odległości geograficznej, ale ukazuje też stan wewnętrzny tych, którzy, kierując się w stronę Emaus, oddalają się, a więc jakby odchodzą, rezygnują, unikają czegoś. Miejsce, od którego uczniowie chcą teraz trzymać się z daleka, jest „Jerozolimę”. Ewangelista Łukasz stosuje w tym miejscu, jak i w całej analizowanej perykopie, tę nazwę świętego miasta, a nie „Jerozolima”, co wskazuje na potrzebę odczytywania sensu opowiadanej historii w kluczu nie tyle geograficznym, co teologicznym. Pod nazwą „Jerozolimę” kryje się ośrodek dziejów przez dokonane tam wydarzenia paschalne na Krzyżu. Tak jak Emaus jest oddalone od Jerozolimy, tak i uczniowie są oddaleni w swoim pojmowaniu zbawczych wydarzeń męki i śmierci Chrystusa. Uczniowie chcą uciec od tego, co ich przerasta, czego nie rozumieją, czego się lękają.

w. 14-15. Na określenie rozmowy autor trzeciej Ewangelii używa tutaj bardzo rzadko stosowanego czasownika – *homileo* (gr.). Homilia w tym ujęciu nie jest zwyczajną rozmową, ale dotyczy tajemnicy osoby Jezusa i tego wszystkiego, co ze sobą przynosi. Jest czynnością, która angażuje uczniów osobiście i dogłębnie tak, że przechodzi w dyskusję, jakiegoś rodzaju rozstrząsanie i dociekanie. Przedmiot rozmowy uczniów jest dla ich życia fundamentalny i choć wydarzenia, „które zaszyły” należą formalnie do przeszłości, to jednak dotyczą ich żywo aktualnie. Uczniowie mówią „ze sobą” w znaczeniu: „do siebie”, tylko „między sobą” i jest to w jakiś sposób przeciwstawne dalszemu wyrażeniu: „szedł z nimi” w odniesieniu do Jezusa, który w ten sposób chce poszerzyć ich własny krąg. Od tej pory uczniowie nie będą już tylko „ze sobą”, zdani na siebie samych. Jezus zatem nie jest tylko wędrownym krocącym obok uczniów, ale Tym, który wchodzi w ich świat.

w. 17-19a. Jezus po raz pierwszy zabiera głos, włączając się do rozmowy uczniów poprzez postawienie im pytania. Jego wejście jest bardzo dynamiczne. Nie wytrąca idących z problematyki, która ich zajmuje, a wręcz przeciwnie, stanowi o jej pogłębieniu. Przechodzi od razu do sedna sprawy. Pyta się o przedmiot ich rozmowy. Użyty na jej określenie czasownik *antiballo* (gr.) wskazuje na debatę, żywą dyskusję, a nawet spór. Jezus jedynie udaje, że nic nie wie i jest to Jego zabieg pedagogiczny. (...) Uczniowie toczą debatę ze sobą „idąc” (*peripatuntes*, gr.), w znaczeniu: chodzą wkoło, krążą, idą obok. Ewangelista ukazuje ich jako błędzących, kroczących wprawdzie blisko prawdy, ale jakby obok niej, w sensie rozmijania się. To sprawia, że są smutni, ponurzy, smętni.

w. 25-27. Jezus dał uczniom przedstawić ich interpretację, a teraz sam przechodzi do własnej. Nie jest to przejście łagodne, ale bardzo dynamiczne, kontrastowe. Jezus w tym momencie rezygnuje z roli jakby nie nie wiedzącego Wędrowca, a wypowiedź Jego charakteryzuje pewność absolutnego autorytetu. Przez partykulę „O”, nadającej całej wypowiedzi ton ostrości i jednoznaczności oraz bynajmniej nie eufemistyczne określenie uczniów jako bezmyślnych, Jezus od razu przechodzi do problemu, który wskazuje uczniom jako dotyczący ich samych, tkwiący w nich. Lokalizuje go w sercu i rozpatruje na płaszczyźnie wiary. Wyrzuca uczniom ich brak zrozumienia. Uczniowie opowiedzieli nierozpoznanemu dla nich Towarzyszowi drogi o nadziejach mesjańskich, jakie wiązali z mającym „wyzwolić Izraela” (w. 21). Najważniejszą podstawą tych oczekiwań były różnego rodzaju proroctwa. I właśnie do tego samego źródła Jezus chce teraz sięgnąć, ale zupełnie inaczej. Kładzie nacisk na słowo „wszystkich” w odniesieniu

do proroctw, gdyż zarzuca uczniom ignorancję z powodu selektywnego odczytywania sensu Pisma. Właśnie w tym momencie rozmowy z uczniami Jezus, o którym powiedzieli, że „był prorokiem” (w. 19), wykaże, że jest nim w sposób szczególnie teraz. Jezus zaczyna im objaśniać, kim jest „Chrystus” autentyczny, tzn. według zamiaru Bożego. Jezus przyznaje się do tego tytułu otwarcie w bardzo nielicznych sytuacjach. (...) Najistotniejszą nauką Jezusa dla uczniów jest wyjaśnienie im, że męka i śmierć Mesjasza jest integralną częścią Bożego planu, a nie jego zaprzeczeniem czy odrzuceniem. Wyzwolenie Izraela, którego oczekiwali uczniowie, dokonuje się, ale w zupełnie innym dla nich wymiarze i wiąże się z koniecznym cierpieniem Chrystusa, który przez to wchodzi do chwały. Jezus staje się w tym momencie drogi najlepszym egzegetą, który interpretuje uczniom Pisma, jako zapowiedzi mówiące o Nim samym. Podobnie jak w przypowieści o Łazarzu i bogaczu, który poszedł na zatracenie (konieczność *sluchania Mojżesza i proroków* – por. Łk 16,29-31), tak i tutaj ukazana jest niezastąpiona rola umiejętnego odczytywania znaczenia Pisma.

w. 30-31. Jezus prowadzi modlitwę i rozdziela chleb. Przewodzi temu posiłkowi pomimo, że to On został przez uczniów zaproszony do pozostania z nimi. Jego słowa i gesty przypominają opisy ustanowienia Eucharystii. Znamienne jest to, że uczniowie rozpoznają Jezusa właśnie w geście łamania chleba, a nie rozpoznali Go wcześniej podczas wędrówki. Zmartwychwstały jest obecny tam, gdzie wypowiadane są słowa i powtarzane gesty, które Jezus przekazał Apostołom podczas Ostatniej Wieczerzy.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

♦ Rozpoczynający się dzisiaj Tydzień Biblijny jest dla nas zachętą do częstszego sięgania po Pismo Święte, które jest niewyczerpanym źródłem mądrości i przewodnikiem na drogach wiary.

♦ W środę z inicjatywy Episkopatu Polski naszą modlitwą ogarniemy wszystkie ofiary nazistowskiego i stalinowskiego terroru, zwłaszcza osoby duchowne i konsekrowane. Tego dnia będziemy obchodzić Dzień Męczeństwa Duchowieństwa Polskiego, upamiętniający rocznicę wyzwolenia obozu koncentracyjnego w Dachau w 1945 roku. W tym dniu rozpoczyna się nowenna przed uroczystością św. Stanisława, biskupa i męczennika.

♦ W czwartek po mszy wieczornej pierwsze nabożeństwo majowe ku czci NMP z procesją. Od piątku majowe nabożeństwa przez cały miesiąc o godz. 17.30. mimo trwającej epidemii, zachowując środki bezpieczeństwa, chodź w małych grupkach zachęcamy do śpiewu litanii także przy kapliczkach na terenie parafii i w domach.

♦ W tym tygodniu przypada I piątek i I sobota miesiąca. Okazja do spowiedzi świętej w tygodniu przed mszami a dodatkowo w czwartek i piątek od godz. 17.00. W piątek przez przyjęcie Komunii św. wynagradzamy Panu Bogu wszelkie zniewagi i brak żalu za popełnione grzechy. W pierwszą sobotę na porannej mszy modlimy się o dar potomstwa, o szczęśliwe rozwiązanie dla matek oraz za dzieło duchowej adopcji a wieczorem chcemy wynagradzać za grzechy przeciwko Niepokalanemu Sercu Bożej Matki.

♦ Arcybiskup metropolita krakowski na zbliżający się piątek udzielił dla archidiecezji krakowskiej dyspensy od wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych.

♦ 3 maja obchodzimy uroczystość Najświętszej Maryi Panny, Królowej Polski, głównej Patronki naszej Ojczyzny. Ponieważ w tym roku przypada niedziela okresu Wielkanocy, uroczystość została przeniesiona przez Kongregację Kultu Bożego na sobotę, 2 maja. Porządek mszy niedzielny z dodatkowymi mszami o godz. 16.00 i 17.00. Podczas liturgii ponowimy Akt oddania Polski pod opiekę Matki Bożej.

♦ W sobotę przypada również rocznicowy Dzień Polonii oraz Dzień Flagi Narodowej. Modlitwą ogarniemy rodaków żyjących poza granicami naszej Ojczyzny. Nie zapomnijmy też o wywieszeniu flag, by w ten sposób zademonstrować nasze przywiązanie do barw narodowych.

♦ W przyszłą niedzielę, 3 maja, przypada Światowy Dzień Modlitw o Powołania Kapłańskie. Po wieczornej mszy zapraszamy na Uwielbienie Jezusa.

♦ Możliwość odwiedzin chorych tylko w I piątek od godz. 8.30. Kapłani odwiedzą tylko tych chorych, którzy zostaną zgłoszeni.

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- 29 IV (środa) – **św. Katarzyna Sieneńska** (1347-1380), dziewica i doktor Kościoła, w 1999 roku św. Jan Paweł II ogłosił ją współpatronką Europy.
- 1 maja (piątek) – **św. Józef**, rzemieślnik, patron ludzi pracy,
- 2 V (sobota) – **św. Atanazy** (295-373), biskup i doktor Kościoła.

ŻYCZYMY BŁOGOSŁAWIONEGO I OBFITEGO W SŁOWO BOŻE TYGODNIA

INTENCJE MSZALNE 26. 04 – 3. 05. 2020r.

III Niedziela Wielkanocna. Niedziela Biblijna 26.04.	7.30	+ Marian BULKA w rocznice śmierci
	9.00	+ Jerzy BRZOSKWINIA
	10.30	O Boże bł., Światło Ducha Świętego, opiekę MBNP i łaskę zdrowia dla Katarzyny i Krzysztofa z dziećmi
	12.00	Za Parafian. Sakrament Chrztu
	16.00	Dziękczynna w 30 r. ślubu Renaty i Edwarda z prośbą o bł. Boże, opiekę MBNP dla jubilatów i córki Anny
	17.00	O Boże miłosierdzie i opiekę MBNP dla rodzin: LISSOWSKICH, PALUCHÓW, DZIUBÓW, RUSZELÓW i SŁYSZÓW
	18.00	O Dary Ducha Świętego dla Antoniego i wszystkich zdających maturę oraz o pomyślność w jej przeprowadzeniu
Poniedziałek – 27.04.	7.00	+ ks. Jan RAJDA <i>(od kościelnych)</i>
	18.00	Dziękczynna za otrzymane łaski w 35 r. ślubu Grażyny i Andrzeja z prośbą o dalsze bł. Boże i opiekę MBNP dla jubilatów i rodziny
Wtorek – 28.04.	7.00	+ ks. Jan RAJDA <i>(od I rej. ul. Kurozwęckiego)</i>
	18.00	+ Julian i Pelagia w r. śmierci
Środa – 29.04.	7.00	+ Antoni CZERWONKA <i>(od Stanisławy)</i>
	18.00	Intencje zbiorowe przez wstawiennictwo MBNP.
Czwartek – 30.04.	7.00	+ Marian SKWIRA <i>(imieninowa)</i>
	18.00	+ Krystyna KĄDZIELA-TASAK w 1 r. śmierci
Piątek – 1.05.	7.00	+ ks. Jan RAJDA <i>(od parafian)</i>
	18.00	+ Józef WYŻGA
Sobota NMP Królowej Polski 2.05.	7.30	+ ks. Jan RAJDA <i>(od parafian)</i>
	9.00	
	10.30	
	12.00	
	16.00	
	17.00	
	18.00	Wynagradzająca za grzechy Niepokalanemu Sercu Najświęt. Maryi Panny
IV Niedziela Wielkanocna. Niedziela Dobrego Pasterza 3.05.	7.30	+ Bronisław GREŁA
	9.00	O Boże bł. dla członkiń Róży II św. Cecylii i za zmarłych z tej Róży
	10.30	+ Zofia KLIMEK <i>(od członkiń Róży św. Marii Magdaleny)</i>
	12.00	Za Parafian. Błogosławieństwo na Roczek Chrztu
	16.00	
	17.00	
	18.00	O Boże bł. opiekę MBNP i zdrowie dla Józefy (f) i córki Renaty

Parafia Rzymskokatolicka – Matki Bożej Nieustającej Pomocy

ul. Hemara 1, 30-198 Kraków – Mydlniki, tel. (12) 626 04 53, tel. kom. 729 491 093;

www.mydlniki.diecezja.pl; e-mail: parafia@mydlniki.diecezja.pl

Msze Św. w niedziele i święta 7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 18.00; Msze Św. w dni powszednie: 7.00 i 18.00.

Numer Konta Bankowego Parafii: 19-1050-1445-1000-0023-0823-2921 ING Bank Śląski, oddział w Krakowie

